

[Miljøministeren]

midler med andre, f.eks. administrative styringsmidler, som jeg netop har talt om. Disse forhold vil blive vurderet i forbindelse med evalueringen af handlingsplanen for øget genanvendelse 1990-92 ved udløbet af 3-års-perioden.

Jeg vil gerne fastholde, at de bevillingsreduktioner, der indtil videre er gennemført, og som jeg i øvrigt skal komme tilbage til under min besvarelse af det næste spørgsmål, efter min vurdering ikke har et sådant omfang, at de giver anledning til på nuværende tidspunkt at revurdere de midler, regeringen har taget i brug for at opfylde genanvendelsesmålsætningen.

Trøjborg (S):

Jeg vil gerne takke for svaret, men må vel også konstatere, at det vel ikke er den allerstørste respekt, der er udtrykt i den gældende finanslov for de vedtagelser, der er sket i Folketinget. Jeg minder her om vedtagelsen af en 3-årig handlingsplan i forbindelse med debatten herom den 3. april 1989. Der kom det ud af forespørgslen, at regeringen udarbejdede, som det blev den pålagt, en handlingsplan for genanvendelse i årene 1990-92, hvor der helt klart blev afsat 300 mio. kr. over perioden til at styrke genanvendelsen. Det blev endda specificeret, hvorledes disse midler var tænkt anvendt. Det, vi så har set løbende, er, at man sådan bid for bid har skåret ned på bevillingen. Jeg mener at kunne konstatere, at det ikke er den allerstørste respekt for de beslutninger, der udmønter sig i den finanslov, der er gældende.

Jeg vil gerne derefter tilføje, at jeg synes, at det er brandærgerligt, for vi kan se, at de danske muligheder for at skabe nye arbejdspladser i en ny branche, der kunne tage sig af genanvendelsessektoren, forpasses. Hvis man læser Børsen fra i dag, kan man se en artikel om, at tysk miljøindustri er verdens bedste, og der er jo ingen tvivl om, at den betydelig mere dynamiske politik, man fører på genanvendelsesområdet i Tyskland, også smitter positivt af på dets industri, og måske endda især den miljørelaterede industri. Der er grund til at beklage, at regeringen har fået flertal for at skære ned på finanslovbevillingerne til genanvendelse. Jeg beklager yderligere, at ministeren heller ikke har lagt tilstrækkeligt med kræfter i denne sag, så vi kunne beholde mulighederne for at være engagerede.

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg ved ikke rigtig, hvordan hr. Trøjborg kan tillade sig at konkludere sådan om mit engagement i sagen. Miljøområdet er et meget stort område, og der vil hele tiden skulle foretages prioriteringer. Der er hele tiden nye miljøproblemer, som skyder sig ind foran andre. Jeg har fortalt hr. Trøjborg, at udviklingsarbejdet, som jo er grundlaget for de fremtidige tiltag, søges friholdt for besparelser. Jeg har også sagt til hr. Trøjborg, at vi vil sikre opnåelsen af målsætningen med 50 pct., som var det, Folketinget tog stilling til, og det kan jo være, at målsætningen kan nås med andre midler end nødvendigvis det fulde beløb på 300 mio. kr., som var noget, regeringen stipulerede, men som ikke står i Folketingets dagsorden fra 13. april 1989. Derfor kan man ikke tale om manglende respekt for Folketinget. Folketinget opfordrede regeringen til at levere en 3-årig plan, den er leveret, og ved udgangen af 3-års-perioden skal den evalueres. Det vil også ske, og så har regeringen selv sagt, at det vil den sætte 300 mio. kr. af til, og det afgøres jo fra finanslov til finanslov. Det har altså vist sig at være nødvendigt at forskyde, fordi der er så mange andre ønsker, som også Socialdemokratiet har. Men det væsentlige er jo udviklingsarbejdet og målsætningen, og begge dele opretholdes.

Trøjborg (S):

Det er korrekt, at planen er leveret, og det er også fuldstændig korrekt, som ministeren siger, at de økonomiske forudsætninger, der var lagt til grund for planen, også er forskudt.

Det er jo faktisk det, der er mit anklagepunkt, og det, ministeren bliver noget fortørnet over, er, at jeg siger, at der er manglende engagement i denne sag. Jeg synes, det er brandærgerligt, for der er ingen tvivl om, at tyskerne løber langt foran Danmark på genanvendelsesområdet. Vi havde gode muligheder for at være med her.

Jeg vil gerne knytte en parallel til det spørgsmål, som jeg stillede før, hvor vi netop så en situation, hvor vi sætter indsamlingsordninger i værk, men ikke samtidig sikrer, at det indsamlede papir kan blive genanvendt. Det samme kan ligeledes gøre sig gældende på en række andre genanvendelsesområder. Det kan gælde plastic osv. Der er mange muligheder her for at skabe arbejdspladser på et betydelig mere bæredygtigt niveau miljømæssigt set end ved et